

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
3. květen Léta Páně 2020

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 5

KVĚTEN

DRAZÍ ČTENÁŘI,

hlásím se po čase s jedním ze svých přízemních, pragmatických úvodníků. Vychází nám už druhá Vinice bez kalendářů a rozpisů. Opatření proti epidemii se rozvolňují ne zcela předvídatelným tempem a naše reakce se jednoduše nedá vměstnat do přehledného měsíčního rozpisu.

Jak již bylo avizováno všemi možnými způsoby, **momentálně jsme obnovili bohoslužby ve všední den, nedělní mše zatím, vzhledem k omezení možného počtu návštěvníků, přenášíme on-line** a pro veřejnost jsou nepřístupné. Je již také teoreticky možné znovuotevřít kroužky s menším počtem účastníků. Tuto možnost jsme ponechali na zvážení jed-

notlivých lektorů a vedoucích, případně na poradě s jejich členy. U aktivit pro seniory ale považujeme takový krok spíše za předčasný, protože stále zůstávají rizikovou skupinou, u kroužků náboženství zas narážíme na to, že pro děti je obtížné dodržovat distanční opatření, a také na fakt, že řada dětí zůstává do obnovení školní docházky mimo Prahu. Další společenství se domlouvají přímo se svými vedoucími.

Co se týče velkých akcí, stále doufáme, že se **uskuteční letní tábor**, jehož přípravy jsou v plném proudu. V době, kdy píšeme tento úvodník, je stále ve hře i **realizace sportovního víkendu** - tělesné duchovní obnovy, její uskutečnění je však nejisté. **První svaté přijímání**



děti z naší farnosti by se mělo podle současného plánu uskutečnit 14. června v kostele sv. Václava (za předpokladu, že se podaří zorganizovat urychlenou intenzivní přípravu dětí a že vládní omezení se budou rozvolňovat dle současného plánu).

Po delším rozmyšlení jsme se rozhodli letos **nezúčastnit Noci kostelů**, která proběhne v odloženém termínu a v omezeném rozsahu. **Zrušili jsme též výlet seniorů, farní výlet, dětský**

den - tedy prakticky veškeré velké jarní akce. O to více se zaměříme na akce podzimní, kdy bude kostel sv. Václava slavit významné jubileum.

Pan farář i já **jsme Vám k dispozici na mailu a telefonu**, aktuální informace píšeme, jakmile se na nich dohodneme, na farní web do sekce aktuality a rovněž na farní facebook. Moc děkuji za všechny nápady, podněty a dotazy, které mi posíláte.

Martin

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatá Corona (Štěpánka), mučednice

svátek 14. 5.

Žijeme v „době koronavirové“, která si vyžádala řadu obětí.

V těžce zkoušené Itálii byly vystaveny ostatky svaté Corony, mučednice. Tato dnes již nepříliš známá světice byla dříve velmi uctívána při epidemiích moru. Pro nás je zajímavé, že ostatky této světice, která ale s koronavirem nemá krom podobnosti jména nic společného, se nacházejí v katedrále sv. Víta. Uložil je zde císař Karel IV.

Kdo ale byla tato světice a co o ní víme? Většina vyprávění o ní jsou legendy, ale jádro bude pravdivé. Ostatně na věčnosti se to vše dovíme.

Narodila se v Egyptě nebo v Sýrii kolem r. 160, pravděpodobně v dobře situované rodině. Dostalo se jí křesťanské výchovy, a když dospěla, poznala mladého římského důstojníka Viktora, křesťana, mladí lidé se do sebe zamilovali a byla svatba. Jenže život není

pohádka, ale někdy až krutá realita. V Římě vládl tou dobou císař Marcus Aurelius, a ten křesťanům nebyl vůbec nakloněn. Naopak vydal nařízení, aby byli vyhledáváni a nuceni obětovat bohům. Nastalo kruté pronásledování, které se nevyhnulo ani Egyptu či Sýrii. Viktor byl zatčen, nucen obětovat bohům, což ani přes nelidské mučení nečinil, a byl popraven. Mezi těmi, kteří tomu všemu byli nuceni přihlížet, byla též Corona, jeho žena. Bylo jí tehdy šestnáct let. I ona byla předvedena před velitele, který jí doporučil, aby obětovala bohům. Corona ale hrdě odpověděla: „Štěpánka Corona se jmenuji a ty bys mě chtěl o korunu připravit?“ I byla na dvě sehnuté palmy přivázána, a když se palmy narovnal, byla rozervána na dva kusy (vojáci i přihlížející museli mít dobré zažívání). Stalo se tak kolem roku 177.

Úcta k svaté Coroně byla rozšířena zejména v Bavorsku a Rakousku.

Bývá zobrazována spolu s Viktorem, ale i sama s palmou, korunou a zlatákem.

Je patronkou v peněžních záležitostech, v Rakousku i loterie, dále je patronkou řezníků a hrobařů.

Alena Králová

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Bohoslužby před obrazovkou

Při prožívání nedělních bohoslužeb před obrazovkou vzpomínám na svou první takovou zkušenost. Prožil jsem ji 12. listopadu 1989 – hádáte správně, šlo o přímý přenos svatořečení Anežky České. Neobvyklé bylo už to, že bohoslužbu vysílala Československá televize, pro mě pak to, že jsme ji sledovali s celou 8. B i dalšími třídami na škole v přírodě. No považte – s sebou jsme měli učebnice občanské výchovy, kde mělo za pár týdnů přijít na řadu téma o škodlivosti náboženství. Myslím, že sledování přenosu z Říma zorganizovala naše třídní paní učitelka Kroftová, jejíž křesťanství jsem už dávno vytušil z jejího přísného a přitom přívětivého jednání i z několika zmínek o biblických postavách, které mezi řečí utrousila. Zřejmě ostatní pedagogy přesvědčila, že sledování kanonizace patří ke všeobecnému vzdělání, protože Anežka Přemyslovna byla důležitou historickou postavou – i tak to však vyžadovalo značnou odvalu, protože mí spolužáci pocházeli z nejrůznějších rodin.

A tak jsme před třiceti lety seděli ve společenské místnosti a sledovali vnešenou římskou liturgii. Bylo nás

víc než židlí, proto osmáci seděli vzadu na školních lavicích. Došlo na evangelium, a mně najednou přišlo nemístné, abych při něm zůstal sedět. V přítmí sálu nebylo moc vidět, navíc pokud sedíte na stole, máte hlavu v podobné výši jako stojící člověk, a tak jsem opatrně vstal. Po evangeliu jsem si opět potichu sedl, pokleknutí při proměňování jsem už riskovat nechtěl. Velmi mě proto překvapilo, když za mnou odpoledne přišla spolužačka s tím, že si všimla, že jsem během sledování mše v jednu určitou chvíli vstal. Snadno jsme se už domluvili, že kromě vršovických farníků Markéty Francové a Jirky Kuncce má naše katolická školní komunita dalšího člena. Společně jsme pak prožívali nádherné následující týdny, po nichž jsme pod vánoční stromeček učitelé občanské výchovy vyskládali ty jeho učebnice.

Nevím, jak dlouho ještě budeme muset nedělní bohoslužby slavit jen na dálku. Každopádně to lze dělat různými způsoby. Pokud to aspoň trochu půjde, zkusme si vzít na sebe lepší oblečení, vypnout mobil, sednout k obrazovce a soustředit se jen na bohoslužbu. A pokud vám to zdraví dovolí a můžete

při evangeliu vstát a při proměňování pokleknout, udělejte to - třeba s někým z vašich blízkých zjistíte, že jste oba katolíci :-)

Mim

„Kdo nezažil, neví“

Dovolujeme si otisknout text, který pan farář napsal začátkem dubna na farní web. Ačkoliv situace se rychle mění, domníváme se, že v jádru je text stále aktuální.

Kdysi jsem uslyšel takovou odpověď na svoje rádoby moudré úvahy. Zapamatoval jsem si to, poněvadž je v tom hodně pravdy.

Existuje pojem „vězni 4. patra“, čímž jsou myšlené starší osoby s pohybovým omezením, lidé, kteří bydlí v domech, ve kterých není výtah, a nemohou proto opustit svůj byt. Zrovna ve Vršovicích je ještě docela hodně takových domů a i někteří naši farníci se nacházejí v této situaci.

Většina z nás v poslední době tráví podstatně více času ve svém bytě, než jsme zvyklí. V mnohém jsme citelně omezeni a možná, že to začínáme už i nepříjemně pociťovat. Jsme tak trochu uvězněni ve vlastních bytech. Zažíváme něco, co nám může pomoci otevřít oči a vidět ty, kteří nemohou opustit svůj byt, jak by chtěli, a kteří možná ani nebydlí daleko od nás. Dost možná, že si uvědomíme i mnoho dalšího, co nás dosud ani nenapadlo. Třeba začneme trochu jinak vnímat ty, se kterými žijeme v rodině nebo v jednom domě. Možná nám začne lépe docházet, jak

my sami v naší rodině nebo domácnosti fungujeme.

V letošní postní době jsme přišli o duchovní obnovu. Kdo ví, zda se nám nedostala příležitost k duchovní obnově, která může být daleko hlubší a opravdovější. Ocitli jsme se tak trochu násilně zastaveni, anebo aspoň zbrzděni v tom svém obvyklém každodenním shonu. Jenže díky tomu nám vznikl prostor pro pohled na sebe, na ty, se kterými žijeme, a pro zamyšlení, jak mne/nás vidí Pán Bůh. Máme vhodnou, anebo i jedinečnou příležitost zatoužit po tom vidět sebe, své nejbližší tím Božím pohledem. A třeba taky uslyšíme, co mně Pán Bůh už delší dobu říká a já jsem to doposud neslyšel.

Asi to někomu bude znít divně, ale jsem přesvědčen, že nám nastal čas milosti.

P. Artur Matuszek

Žalm 23

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám

Tento žalm je snad nejznámější modlitbou důvěry v blízkého Boha.

Liturgický text: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám - dává mi prodlévat na svěžích pastvinách, - vodí mne k vodám, kde si mohu odpočinout, - občerstvuje mou duši, vede mě po správných cestách - pro svoje jméno. - I kdybych šel temnotou rokle - nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou. - Tvůj kyj a tvá hůl - ty jsou má útěcha. - Prostíráš pro mne stůl - před zraky mých nepřátel - hlavu mi mažeš olejem - má číše přetéká. - Štěstí a přízeň mě provázejí - po

všechny dny mého života, - přebývati smím v Hospodinově domě - na dlouhé, předlouhé časy.

Z textu podle ekumenického překladu: Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek ... naživu mne udržuje ... stezkou spravedlnosti mne vede pro své jméno. ... Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Žalm recitovaný nebo zpívaný při mši svaté na čtvrtou neděli postní (22. března) a znovu v pondělí (30. března), kdy jsme začínali šestý postní týden - před Květnou nedělí - bez návštěvy kostela. Prožívali jsme (a prožíváme) dny, kdy jsme se nemohli zúčastnit eucharistie, dny omezení - nouzový stav - karanténu. Někteří z nás se mohli zúčastnit jen virtuálně na internetu nebo na televizi Noe či radiu Proglas.

Vyjádření „nic nepostrádám“ jsme mohli vnímat jako protiklad ke skutečnosti nouzového stavu, karantény, těžké doby, kdy zažíváme mnohá omezení volného pohybu, obavy o zdraví své i blízkých a přátel, záchvěvy strachu, obavy o zajištění potřeb k životu.

Pro povzbuzení v našem běžném životě jsem objevila moderní vyjádření Žalmu 23 (otištěné v Kostnických jiskrách - Evangelickém týdeníku r. 1971) - moderní japonský převod Toko Nyasina, z německého přeložil Jaroslav Adámek.

Žalm 23 - povzbuzení pro prožívání všedního dne

Pán Bůh mi udává pracovní tempo, proto se nepotřebuji štvát.

On mi poskytuje denně řadu klidných minut oddechu, ve kterých smím k němu přicházet.

On staví před můj zrak uklidňující obrazy, které mi dopomáhají ke klidu a vyrovnanosti.

Často mi pomáhá bez velké námahy vyřešit různé problémy, že mohu být tím obdivuhodně potěšen.

Proto si ověřuji, že když se svěřím tomuto Pánu, je moje srdce zcela klidné.

Ačkoliv mám často přemíru denních povinností, nemusím být z toho nervózní.

Jeho tichá přítomnost mne osvobozuje od každé nervozity: poněvadž On stojí jako Pán nad mým časem a všemi věcmi, tu dostává všechno jinou tvář.

Často mi dává uprostřed největších nesnází občerstvující zážitky, podobně jako když uprostřed vedra mi někdo nabídne občerstvení.

Moje srdce je naplněno radostí a v jeho ochraně se cítím bezpečný.

Cítím, jak z toho prýští nová síla pro můj denní život,

a jest mi jasné, že když tímto způsobem začínám svou denní práci,

že z toho vyrůstá pro mne velká vyrovnanost a zdar v mé práci.

Nad to mě činí radostným vědomí, že vidím stopy a šlépěje svého Pána, a že v jeho blízkosti se vždy cítím jako doma.

Aleluja! Vstal Kristus Ježíš, naše spása, nad časnou smrtí věčný král ... Aleluja, aleluja, aleluja! (velikonoční píseň 401, sloka 5).

Kéž je nám tato jistota posilou v těžké době a nadějí do dalších dnů

Jana Gottwaldová



Městská
část
Praha 10

JSME TU PRO VÁS

JSTE V NOUZI A POTŘEBUJETE POMOC?

Přinést nákup, vyvenčit psa nebo se jenom poradit?

Pak nám zavolejte na: **267 093 800**

Jsme vám k dispozici denně od 8.00 do 20.00.

CHCETE NABÍDNOUT SVÉ SLUŽBY?

Jste dobrovolník, právník nebo šijete roušky?

Pak se přihlašte na

www.praha10.cz/dobrovolnik

DALŠÍ DŮLEŽITÁ ČÍSLA

LINKA PRO SENIORY

800 160 166

K dispozici nonstop

CELOSTÁTNÍ INFORMAČNÍ LINKA

1212

K dispozici nonstop

STÁTNÍ ZDRAVOTNÍ ÚSTAV

724 810 106 / 725 191 367
/ 725 191 370

K dispozici nonstop

HYGIENICKÁ STANICE HL. M. PRAHY

773 782 856
773 782 850

Denně 9.00–20.00 hod.



praha10.cz/pomahame



Městská
část
Praha 10

PSYCHOLOGICKÁ POMOC V KRIZI

Současná nouzová situace je z různých důvodů velmi náročná pro většinu z nás.

**Pokud máte pocit, že
nevíte jak dál,
jste na dně, vyčerpaní, bezmocní
nebo potřebujete psychologickou podporu,**

NEBOJTE SE ZAVOLAT!

Můžete se obrátit např. na tyto linky:

PREV-CENTRUM

777 161 138

Všední dny 9.00–18.00

SANANIM

739 268 527

Všední dny 9.00–17.00

SOS CENTRUM – DIAKONIE ČCE

608 004 444

Denně 9.00–20.00

CENTRUM DUŠ. ZDRAVÍ PODSKALÍ

777 800 983

Všední dny 8.00–18.00



desitkapomaha.cz

BOHOSLUŽBY a příležitost k setkání s knězem

Od 24. dubna jsou obnoveny bohoslužby ve všední den (s účastí maximálně 15 lidí).

Bohoslužby

úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
střed	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobot	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy ve středu a v pátek od 17.30 přede mší svatou v kostele sv. Václava.

Nedělní bohoslužby s účastí veřejnosti se prozatím nekonají a jsou přenášeny on-line na webu farnosti: www.farnostvrsovice.cz

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz



Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 31. 5., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 20. 5. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Alena Králová (AK), Anna Tesařová (@). Přispěvatelé: Jana Gottwaldová, Miloslav Müller ml., Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman.